

activitat 3

LECTURA, TEATRE... Rata Robinata, pèls de tomata.

Un bon llibre per a llegir i recomanar: ESTRELLA RAMON. *Rata Robinata, pèls de tomata*. Edicions del Pirata. Permet apropar els participants més petits a la realitat dels presos de consciència i a certes condicions de detenció.

Podeu trobar més informació sobre l'autora a l'activitat 4

Proposta 1

Llegiu el llibre fins al capítol 4 (no cal dir que la lectura pot ser individual, col·lectiva, escenificada ... com vulgueu). En arribar en aquest punt, deixeu la lectura i podeu fer:

- Comentar les circumstàncies i les condicions "infraratonils" en què va ser detinguda, engarjolada i maltractada la Rata Robinata, i feu-ne el paral·lel en l'àmbit humà. Pensar en possibles desenllaços per al conte. Què podrien fer les altres rates? I les persones que coneixen casos anàlegs en l'àmbit humà, què podrien fer?
- Després llegiu-vos el conte fins al final i compareu les vostres idees amb les que el text proposa.

Proposta 2

Llegiu el conte sencer o, si voleu, aquesta versió simplificada i representeu-lo teatralment a d'altres grups de nois i noies o de pares i mares de la vostra entitat o escola.

No deixeu passar l'oportunitat de presentar-los alguns dels casos reals que trobeu exposats en aquest material o que pugueu buscar.

Aquí teniu un resum del llibre:

RATA ROBINATA, PÈLS DE TOMATA

La Robinata era una rata de les anomenades comunes que, malauradament per a ella, de comú amb les altres rates no tenia gairebé res. Estava molt prima i el seu pelatge era suau, llis, llarg i d'un vermell encès. Però a la Claveguera Nord, on vivia la rata Robinata, totes les altres rates tenien els pèls aspres, de tonalitats fosques i esmorteïdes: de color gris brut, de color d'avellana corcada, de color de patata grillada.

Cap rata, però és que cap ni una, no volia sortir amb ella a remenar els contenidors d'escombraries del barri. Cap. I tot només perquè era d'un color diferent.

Quan la veien la insultaven. I sabeu què li deien? Doncs que era neta, que feia pudor de sabó, que no s'embrutava cada nit amb loció Cacadevaca i que tenia el pèl suau i lluent.

I li cantaven

- Rata Robinata, pèls de tomata!

Una matinada, tot d'un plegat, va sentir un gran terrabastall a l'entrada del forat de casa seva

i de seguida uns trucs fortíssims a la porta. Que estrany! Qui podia ser, si ella no tenia amics ni amigues? - Obri, Robinata! Policia ratonera. Està detinguda.

- Però si jo no he fet res!

- Calla, lluenta rata repolida i perfumada, si no vols perdre les dents d'un cop de cua! Emmanilleu-la i marxem.

- Però si jo sóc innocent. No he fet res! Aviseu un advorrat!

- Que no has fet res? Que no has fet res? Et sembla poc aquest ridícul color vermell que tens! Aniràs de cap i potes a la presó més segura de la nostra claveguera, a la Lluentor Resplendent! Allà no et fa falta cap advorrat.

Totes les rates policies van tenir un calfred en sentir el nom de la presó. Les rates de la Claveguera Nord acostumaven a contar històries esgarrifoses de la Lluentor Resplendent. Es rumorejava que era una presó espantosa, que la desinfectaven cada dia amb lleixiu i la deixaven ben neta. I el pitjor de tot, que hi havia una cambra de bany amb una banyera per a rentar-hi les pobres rates!

Al cotxe de la policia, a la Robinata també va entrar-li una por de les grosses. Com mai n'havia tingut abans. Tanta por que no sentia ni la gana. Tanta por que no podia dir res. En arribar, van tancar-la en una gàbia netíssima. Tota l'estança podia a desinfecció. Cap rata no resistiria tanta netedat.

Es va quedar adormida sobre el terra brillant, pensant en el seu forat ple de pols i brutícia llefiscosa.

A fora al carrer, mentre remenaven pels contenidors buscant el sopar, totes les rates de la Claveguera Nord feien safareig sobre la detenció de la rata Robinata.

- L'han tancada per aquell pelatge tan ofensiu que té. Ho sé de molt bona font.

- Ja ho pots ben dir. On s'és vist una rata vermella i brillant com una cirera!

- I recordeu-vos de la pudor de net que feia sempre! Jo, en canvi, sóc tan delicadament bruta!

Llavors, de cop i volta, intervingué una rata que no se sabia ben bé de quina claveguera venia. Tenia un accent diferent.

- Què dieu? De debò que han tancat una rata a la Lluentor Resplendent només perquè és de color vermell? No m'ho puc creure. Quina bestiesa!

Les rates es van quedar de pedra. Què s'havia cregut aquella rata! - Ep! I tu qui ets? Tu ets forastera! Tu no parles com nosaltres!

- Sóc la rata Chambourcié, periodista cronista d'afers estrangers i especialista en matèria de brutícia. No he pogut evitar d'escoltar la vostra xerrameca. Com pot ser que hagin engarjolat una rata només perquè té el pèl de color vermell! Com podeu arribar a trobar-ho bé?

- Tu calla, que aquí no hi has de fer res, rata forastera.

- Potser és una altra rata de color vermell amb una perruca grisa. Estirem-li els pèls.

I totes les rates es van tirar sobre la rata Chambourcié amb unes intencions gens amistoses. Però ella aconseguí fugir, cames ajudeu-me.

Escapava enfurismada i no podia apartar del seu pensament aquella notícia tan horrible. Com podien ser tan perfumadament injustes aquelles rates. Una rata innocent estava empresonada sense cap culpa. Però no se sortiren amb la seva.

Havia d'afanyar-se. Aquella colla d'espietes no trigarien a denunciar-la i, si no vigilava, també ella acabaria a la Lluentor Resplendent.

Quan va arribar al diari de la seva claveguera, el primer que va fer va ser escriure un article i demanà que l'hi publicuessin. Aquesta era la notícia:

CAMPANYA S.O.S. RATA ROBINATA S.O.S.

SABEU ON ÉS LA RATA ROBINATA? SABEU PER QUÈ?

Una rata innocent corre un greu perill reclosa en una presó immunda.

Tal vegada, les distingides lectores es pregunten quin ha estat el terrible delictes comès per la rata Robinata.

No n'ha comès cap. El que passa és que els seus cabells són vermells i els de les altres rates són grisos. I per aquesta raó morirà, si no actuem de seguida.

Ara que ja teniu notícia dels fets, rates de totes les clavegueres unides, us demano la vostra col·laboració:

Escriviu cartes a la rata Robinata donant-li suport.

Escriviu cartes a sa Excel·lència la rata presidenta de la Claveguera Nord, explicant-li que això és una injustícia i demanant-li que la deixi en llibertat.

La resposta ratonera no es va fer esperar.

A la Lluentor Resplendent arribaven cada dia centenars de cartes i postals de tots els racons de les Clavegueres Unides.

Fins i tot Mickey Mouse, Minnie, Super-Ratón, Pixie and Dixie, la rata de les tortugues Ninja, els ratolins de la Ventafocs i el ratoncito Pérez es van solidaritzar amb ella.

Les rates de la Claveguera Nord començaren a pensar que potser no tenien raó i que no estava bé tancar a la presó una rata només perquè era diferent. I de mica en mica es van sumar a la protesta.

Com que no aconseguien que la deixessin en llibertat, van decidir tenyir-se totes de vermell.

Sa Excel·lència la rata presidenta ja no sabia què fer! No podia tancar totes les rates a la Lluentor Resplendent.

A la fi, va entrar en raó, va reconèixer públicament els seu error i la va alliberar. No sabem si perquè va veure que ella també s'havia equivocat o perquè no va tenir més remei que fer-ho. Els que hem seguit de prop la història de la rata Robinata esperem que fos un reconeixement sincer del seu error.

Avui dia qualsevol rata, sigui del color que sigui, és ben rebuda a la Claveguera Nord i la rata Robinata és molt feliç i treballa al SPASRD (Servei Permanent d'Ajuda i Suport a la Rata Diferent).